

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/13/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113224772
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2113224772.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačej a sudcov JUDr. Kataríny Slováčkovej a JUDr. Zlatice Javorovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: F. J., nar. X. E. XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpený opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov: matka - E. L., nar. XX. C. XXXX, bytom V., S. XX a otec - J. J., nar. XX. E. XXXX, bytom V., A. F. XX, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 5. marca 2014, č. k. 18P/62/2013 - 45, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zvýšil výživné otca na mal. F. zo sumy 1.500 Sk (49,79 eur) mesačne na sumu 90 eur mesačne s účinnosťou od 1.4.2014, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 20P/165/2008 - 11 zo dňa 12.11.2008. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 62 ods. 1, 2 a 3, § 75 ods. 1 a 2 a § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky je čiastočne dôvodný, pretože od poslednej úpravy výživného, t. j. od decembra 2008 uplynula doba vyše 5 rokov, za ktorú dobu sa odôvodnené potreby maloletého podstatne zvýšili, keď okrem toho, že začal navštevovať základnú školu sa venuje aj mimoškolským športovým aktivitám, s ktorými sú spojené finančné náklady. Súd prvého stupňa skonštatoval, že sa jedná o takú podstatnú zmenu pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného na sumu 90 eur aj vzhľadom na finančné možnosti a pomery otca, keď vychádzal z priemerného mesačného zárobku otca, ktorý dosahoval u posledného zamestnávateľa, u ktorého riadne pracoval - F. V., teda vychádzal z jeho čistého priemerného mesačného zárobku 497,90 eur. Pokiaľ by otec riadne pracoval, mohol teda u uvedeného zamestnávateľa pracovať a dosahovať minimálne uvedený príjem - zvýšený ešte o valorizáciu a z tohto príjmu by bol schopný plniť si vyživovaciu povinnosť na maloletého vo výške 90 eur, ktorú považoval za primeranú aj s prihliadnutím na skutočnosť, že otec má ešte vyživovaciu povinnosť k ďalšiemu dieťaťu vo výške 50 eur mesačne. Takto zvýšené výživné považoval za primerané aj s prihliadnutím na súčasný príjem matky maloletého so zohľadnením aj toho, že časť potrieb maloletého je krytá rodinným prídavkom vo výške 23,52 eur mesačne, ktorý poberá matka.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého, ktorý uviedol, že je dlhodobo nezamestnaný a poberá len dávku v hmotnej núdzi 62,50 eur, čo nepostačuje na pokrytie výživného pre jeho syna Kristiána a ani na pokrytie pre výživného pre jeho dcéru Luciu, kde má uloženú povinnosť platiť mesačne 50 eur a to neráta svoje sociálne a existenčné problémy.

K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletého a kolízny opatrovník, ktorí navrhli rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Matka maloletého vo vyjadrení sa k odvolaniu okrem

iného uviedla, že otec sa svojim vlastným pričinením dostal do zlej finančnej a sociálnej situácie, keď sa svojho predchádzajúceho zamestnania vzdal bez dôležitého dôvodu, keďže bol závislý na alkohole.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 81 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 18P/62/2013 je zvýšenie výživného otca na mal. F..

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bolo výživné zvýšené.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu, dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Správny bol postup súdu prvého stupňa, ktorý porovnal pomery a okolnosti, z ktorých sa vychádzalo pri ostatnej úprave výživného s pomermi a okolnosťami v čase nového rozhodovania o výživnom, na základe čoho dospel k správne záveru, že došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu predchádzajúceho rozhodnutia v rozsahu, v akom určil, pričom tvrdenia otca v tom smere, že jeho majetkové pomery neodôvodňujú prispievať na výživu maloletého F. vzhľadom k oprávnenosti aplikácie ust. § 75 ods. 1 veta druhá O. s. p., t.j. „na schopnosti, možnosti a majetkové pomery prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez ďalšieho dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu ...“, pretože otec sa vzdal bez dôležitého dôvodu zamestnania (prestal u tohto pracovať z dôvodu nástupu na protialkoholické liečenie) u svojho predchádzajúceho zamestnávateľa, kde dosahoval priemerný čistý mesačný príjem 497,90 eur. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe tunajšieho súdu bolo by možné počítať na výživné s percentuálnym podielom v rozsahu cca 30 % (v prípade viacerých vyživovacích povinností sa tento podiel pomerne rozvrhne) čo predstavovalo peňažné vyjadrenie sumou 149,37 eur, pričom tu bola zohľadnená aj vyživovacia povinnosť k maloletej Z. v rozsahu 50 eur mesačne.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O. s. p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.